

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki (przewodniczący)
SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)
SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **A. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 17 stycznia 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku

z 3 listopada 2020 r., sygn. akt X K 858/20,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części objętej punktem III i na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie uchylonej części umarza postępowanie;

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym w sprawie skazanego A. K., z 3 listopada 2020 r., o sygn. akt X K 858/20, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku:

I. przy zastosowaniu art. 81 ust. 1 Ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. *o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu*

w związku z wystąpieniem COVID-19 (tzw. Tarcza 4.0) w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r., na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k., art. 568 § 1 pkt 2 k.p.k., połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie II K 1425/17,

1. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie X K 855/19,

i wymierzył skazanemu A. K. karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności;

1. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu, w tym okres od dnia 14 czerwca 2015 r. godz. 02:10 do dnia 15 czerwca 2015 r. godz. 18:25 zaliczony w sprawie II K 1425/17 oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu;

2. przy zastosowaniu art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. *o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu* w związku z wystąpieniem COVID-19 (tzw. Tarcza 4.0) w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r., na podstawie art. 90 § 2 k.k., 85 § 1 i 2 k.k., art. 569 § 1 k.p.k. połączył jednostkowe środki zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie K 1134/16,

3. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie II K 1425/17,

i orzekł wobec skazanego A. K. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

4. stwierdził, że w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umorzył postępowanie w sprawie;

6. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejął na rzecz Skarbu Państwa.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się 3 grudnia 2020 r. Pisemne uzasadnienie wyroku nie zostało sporządzone.

Od powyższego wyroku 26 kwietnia 2023 r. w trybie art. 521 § 1 k.p.k. w zakresie zawartego w pkt III części dyspozytywnej tj. orzeczenia o środku karnym, na korzyść skazanego A.K., kasację wywiódł Prokurator Generalny, w której w/w wyrokowi zarzucił:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i art. 569 § 1 k.p.k., polegające na pominięciu mającej ważkie znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności wynikającej z ujawnionych na rozprawie główniej dowodów, w postaci akt sprawy o sygn. II K 1425/17, wskazującej, iż orzeczenia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2017 r., II K 1134/16 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2018 r., II K 1425/17 dotyczą tego samego czynu, przy czym pierwsze z nich zostało uchylone wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2017 r. o sygn. akt III KK 410/17, co skutkowało - z rażącym naruszeniem również przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. - połączeniem, w pkt III części dyspozytywnej wyroku łącznego, jednostkowych środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonych we wskazanych orzeczeniach Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku, w sytuacji braku warunków do wydania takiego rozstrzygnięcia, co implikowało konieczność umorzenia postępowania w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie w tym zakresie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co uzasadniało jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Lektura akt sprawy uprawnia do stwierdzenia, iż Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k., które było

następstwem rażącego naruszenia norm procesowych określonych w art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i art. 569 § 1 k.p.k. co miało istotny wpływ na treść wyroku łącznego, poprzez objęcie węzłem jednostkowe środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie K 1134/16,

7. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie II K 1425/17,

Jak wynika bowiem z akt sprawy – co słusznie zauważył skarżący - sąd *meriti* pominął przy orzekaniu okoliczność, iż prawomocne orzeczenie Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z 13 marca 2017 r., sygn. akt II K 1134/16, zostało uchylone przez Sąd Najwyższy wyrokiem z 18 października 2017 r., o sygn. akt III KK 410/17 a sprawa, przy ponownym jej rozpoznaniu, uzyskała nową sygnaturę II K 1425/17 i została następnie zakończona prawomocnym wyrokiem tego samego sądu z 13 marca 2018 r., o sygn. II K 1425/17. Oba więc orzeczenia zapadły w tej samej sprawie i dotyczą tego samego czynu oraz tej samej osoby – co umknęło Sądowi Rejonowemu orzekającemu w przedmiocie wyroku łącznego.

Wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z 13 marca 2017 r. w sprawie, o sygn. K 1134/16, z oczywistych więc względów nie spełniał ustawowych warunków do objęcia go wyrokiem łącznym - co implikowało uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z 3 listopada 2020 r., sygn. akt X K 858/20 w części objętej punktem III i umorzenie postępowania w uchylonym zakresie w oparciu o treść art. 572 k.p.k.– o czym orzeczono w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł po myśli art. 638 k.p.k.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

[PGW]

[a!]

